

Jaap Ruiter gaat het gemaal Wetering verlaten

Maar de ontginning is nog nimmer voltooid

Hoeveel miljoenen liters water zou machinist Jaap Ruiter al hebben weggepompt uit de polders rond Wetering? Het is niet te zeggen, want de drie pompen in het gemaal werken al vele jaren en Jaap Ruiter zorgde er voor dat ze feilloos bleven functioneren. Over enkele dagen zal hij afscheid nemen van zijn werk en van 'zijn' gemaal en zal een andere machinist zijn plaats gaan innemen.

Jaap Ruiter is een bekend figuur in en om de buurtschap Wetering. Hij was niet alleen de man van het gemaal, maar heeft zich nogal eens laten horen in het culturele leven. Maar dat is nog niet alles. Hij was tevens visser en niet te vergeten afslager. Jaap is een Fries van geboorte, maar zijn ouders kwamen al in Wetering wonen, toen hij vijf jaar was. In die tijd werd er nog veel turf gewonnen en nam de beroepsvisserij nog een belangrijke plaats in, maar het veen raakte uitgeput en er zouden andere tijden komen. Ook in het leven van Jaap Ruiter. Hij was een man, die met iedereen overweg kon en hij nam al spoedig een voorname plaats in, in het culturele leven van Wetering. Hij is bijvoorbeeld één van de oprichters van de muziekvereniging de Bazuin. Maar daar kon de kachel niet van branden en toen het veen was uitgegraven werd Jaap slager. Hij deed dat vele jaren en ventte door de streek met vlees en vet, totdat hij bij de Ontginningsmaatschappij te werk werd gesteld.

In latere jaren zou Jaap Ruiter een belangrijke plaats gaan innemen bij het droogleggen van de vele trekaten, die Noordwest Overijssel kende. Hij werd in de naoorlogse jaren machinist van het gemaal in Wetering en heeft daar tot nu toe altijd het werk tot in de puntjes uitgevoerd. Wie in de machinekamer komt, ziet dat direct. Men kan er van de vloer eten en de elektromotoren zien er nog uit alsof ze zo van de fabriek kwamen. Jaap Ruiter pompte dag in dag uit het water uit de polders Oost en West. Dit was één van de voornaamste werken om te komen tot de ontginning van deze gronden. De polder Wetering Oost is nu voor een groot deel gereed. Maar van de polder Wetering West is nog maar een klein stukje ontgonnen. Toch wordt hier nog altijd het water uitgepompt, hoewel de ontginningswerken stil staan.

Jaap heeft in zijn leven velen ontmoet, want hij is al van 1933 af afslager bij verkopen. In die tijd werden ieder jaar de ribben verhuurd, waar dan hooi werd gewonnen. Ook vertrokken er in die periode meer mensen uit Noordwest

Overijssel dan tegenwoordig, zodat er dikwijls boelgoederen waren. Jaap Ruiter heeft alles keurig op papier gezet. Zijn archief gaat terug tot de begintijd van zijn loopbaan als afslager en hij kan u nog precies vertellen, wanneer er een boelgoed is geweest. De laatste was voor hem twee jaar geleden. Vistuij van de familie De Dood in de buurtschap Nederland. De vissers hebben immers bijna geen viswater meer, vandaar deze verkoop. En ook Jaap Ruiter zet de fuiken niet meer uit, al heeft hij vanaf zijn 14^e jaar al een volledige visakte.

Jaap Ruiter moet Wetering verlaten. In de machinistenwoning komt nu zijn opvolger te wonen. Hij zal nu inwoner worden van het nieuwe centrumdorp Scheerwolde. Of het zal bevallen? Jaap Ruiter weet het niet, want Wetering is hem lief geworden, omdat hij daar zijn hele leven woonde en werkte.

Bron: Krantenartikel 20-02-1963, krant onbekend

